

KUKKA 2/05

INTIAANIKESÄNUMERO

Pääkirjoitukset

Kesä on nyt onnellisesti ohitettu ja arkinen puurtaminen on päässyt jo alulle. Myös Kukka vietti leppoisaan kesälomaa piileksien kiltalaisten silmiltä (joskin toimitus vuodatti kesänkin aikana verta ja hikeä rakkaan lehtemme eteen). Kesä kuitenkin jatkaa eloaan intiaanikesänumeron puitteissa, valtaisan syyskaatosateen piiskatessa ulkonaliikkujia.

Jottei pelkästään säästä puhuttaisi, lienee paikallaan kertoa miksi tämä lehti on intiaanikesänumero, vaikka alun perin lehteä tehtiin työnimellä "Kukan kesäinen olympianumero". Olympiafiilikset katosivat viimeistään siinä vaiheessa, kun yleisurheilijat päättivät valloittaa Otaniemen. Allekirjoittaneenkin kesään mahtui kaksi muuttoa. Kukka ajaa pienten ja syrjittyjen asiaa mieluummin kuin kisaturistien tai miljonääriurheilijoiden. Ja jokainen John Waynen patkiä nähnyt tietää inkkarien surkean kohtalon.

Tämän aasinsillan jälkeen voikin jo ruveta pohtimaan tekemistä ensi vuoden kesää varten. Lehdessä on esitelty vaihtoehtoistoimintaa töissä puurtamiselle: voi lähteä roadtripille, valmistautua infon pääsykokeisiin tai muuttaa Otaniemestä pois (jos se joltain jäi tänä kesänä kokematta). Ja jos oikeasti akuutti rahaongelma iskee, on potentiaalisimmat työnantajat listattu.

Hyvää intiaanikesän loppua.

Ilu

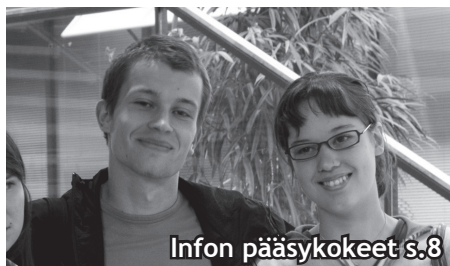
Antti Lustila, nappu

Ilkka Järstä, vastaava päätoimittaja

Lehti on myöhässä, taas. Ja paljon. Kiinnostako ketään? Onkohan kiltalehti jo täysin vanhentunut instituutio? Kuka viitsii hakea paperilehden kiltahuoneelta, kun kaiken muun tiedon saa suoraan sähköpostista - tai ainakin Googlen ensimmäiseltä tulossivulta. Tai kirjoittaa lehteen, joka ilmestyy /joskus/, kun oman tekstinsä voi saada näkyviin nettiin parissa minuutissa.

Viestini teille, jotka turhaudutte Kukan hitaaseen ilmestymistahtiin, ja haluatte saada tekstinne kiltalaisten luettavaksi, on seuraava: Kirjoittakaa Athenen wikiin. Niin minäkin vielä teen.

Sisällys

Infon pääsykokeet s.8

Ponien Roadtrip s.10

Erilainen kesä s.20

- 4 Mikä on kun ei kiinnosta**
- 6 Kisakylä 2005: 4 askelta kohti mielenrauhaa**
- 8 Pyrkyryys ja sen seuraukset**
- 10 Roadtrip-päiväkirja**
- 14 Athene ja wiki**
- 16 Infolaisten suosituimmat työpaikat**
- 20 Kesänpuolikas**
- 23 Japanilainen ristikko**
- 24 Puuhanurkka**

Kukka intiaanikesänumero 2/2005

Informaatioverkostojen kiltta Athenen kiltalehti

Painopaikka Laserpaino Helsinki

Painos 100 kappaletta

Vastaava päätoimittaja Ilkka Järstä

Nuppu Antti Lustila

Taitto Juho Makkonen

Kuvitus Mikko Piironen

Valokuvat Antti Lustila, Juhani Mykkänen, Meeri Mäkäräinen

Toimittajat Arttu Arstila, Juho Seppänen, Mikko Piironen, Niina Varonen, Tuomas Kähärä, Vesa Luusua

MIKÄ ON KUN

EI KIINNOSTA

TEKSTI Arttu Arstila

Informaatioverkostojen koulutusohjelma on suosittu hakukohde. Vaikka hakijoiden määrä on hiljalleen laskenut, on pyrkijöitä silti monta kertaa enemmän kuin ne 35 onnellista, jotka vuosittain paikan saavat. Melkoinen osa sisään päässeistä on opiskellut jo muualla TKK:lla tai toisessa korkeakoulussa - vaihtajia siis riittää.

Opiskelijoita virtaa myös ulos. Valmistuneiden lisäksi on tietysti niitä, joiden opinnot jäävät kesken työnteon takia. Monien yllätykseksi on olemassa myös sellaisia, jotka toteavat ruohon olevan vihreämpää OLOhuoneen ulkopuolella. Useampikin tällainen opiskelija katselee meininkiä vuoden tai pari ja vaihtaa sen jälkeen opiskelupaikkaa. Kukka tutustui näihin "jättäjiin".

Infolta pois vaihtaneita löytyy sekä TKK:lta että yliopistolta. Mitään yhteistä tekijää ei löytynyt. Kiltatoiminta houkutti vaihtelevasti, eikä opinnoissa ollut erityistä vikaa. Opiskelupaikan vaihtaminen ei ole pikkujuttu, ja

nämä ihmiset ovat joutuneet miettimään omia tavoitteitaan perinpohjaisesti. Kuinka moni meistä infolla opiskelijoista on tehnyt saman, vai olemmeko täällä vain siksi, kun emme muutakaan keksi?

Ananas

Ananasta kiinnosti informaatioverkostoissa tekniikan ja talouden yhdistelmä. Periaatteellisella tasolla myös Valtiotieteellinen tiedekunta ja Kauppakorkeakoulu kiinnostivat. Pääsykokeissa paikka aukeni infolle ja tuotantotalouteen Tampereelle, mutta infon humanistinen ilme houkutteli enemmän.

Ananas aloitti armeijan jälkeen tammi-kuussa, joten olo tuntui hieman etäiseltä ja ulkopuoliselta. Ihmiset olivat mukavia ja vastaanotto hyvä. Tuotantotalous houkutti kuitenkin edelleen, ja IT-kuplan puhkeaminen vähensi uskoa iv-koulutuksen arvostukseen. Tekniikkakin kiinnosti pelkkää tietotekniikkaa laajemmin.

Niinpä koulutusohjelma vaihtui tuotantotalouteen, ja vaihtoon Ananas on tyytyväinen. Infon hyvänä puolena mieleen jäi sen monikulttuurisuus:

“Siellä oli niin koodaamisesta ja tietotekniikasta innostuneita, wannabe-tutalaisia, yhteiskunnallisesti aktiivisia ‘hippejä’, humanisteja, taiteilijoita kuin muuten vaan erilaisia ihmisiä. Ja sukupuolijakauma oli lähes täydellinen. Tutalla on ensinnäkin paljon vähemmän tyttöjä, mikä aina latistaa ja yksipuolistaa kulttuuria, minkä lisäksi tutalla muutenkin ainakin julkinen arvomaailma ja kulttuuri on liiaksi yhdenlainen.”

“Itseäni häiritsi jatkuva muiden teekkareiden morkkaaminen ja teekkaritoiminnan halveksunta.”

sunta, varsinkin kun mielestäni silloin Athene ei tarjonnut mitään järkevää vaihtoehtoa teekkaritoiminnalle.”

Poikkitieteellisyys ja tuotantotalous eivät Banaania innostaneet ja perinteisen tekniikka houkutteli

enemmän. Uusi opiskelupaikka automaatio- ja systeemitekniikan osastolla tuntui paremmalta ratkaisulta, ja killassakin oli kivaa: “Oman phuksivuoteni aikaiseen Athenen verrattuna mielestäni AS:llä on ol-

lut huomattavasti avoimempi ja rennompi ilmapiiri. Mielestäni uudessa killassa on ollut helpompi tutustua ihmisiin phuksista N:nään ja phukseista on pidetty hyvin huolta, tästä soisin kaikkien kiltojen ottavan oppia.” ■

Banaani

Banaani haki infolle, koska “se oli niin suosittu ja kovasti hehkutettu juttu silloin”. Abina TKK:n vaihtoehtojen arvointi oli kuitenkin hankalaa.

Fuksisyksyn riennot olivat siihen aikaan vielä tietokillan järjestämiä, ja hauskaa oli. Banaanin fuksivuotena Athenen omat ISOhenkilöt olivat kivoja, mutta toimintaa oli vähän. Vanhemmat tieteenharjoittajat tuntuivat pienestä phuksista sisäänpäinlämpiviltä ja ylimielisiltä, ja klikkiytymistä oli havaittavissa: “Itseäni häiritsi jatkuva muiden teekkareiden morkkaaminen ja teekkaritoiminnan halvek-

Kisakylä 2005

- 4 ASKELTA KOHTI MIELENRAUHAA -

TEKSTI Vesa Luusua

1. Dukkha

Aina häviää. Joka kerta. Poikkeuksetta.

Tällä kertaa homma meni pieleen jo kolme vuotta sitten. Olisi sittenkin pitänyt lukea se pienellä präntätty osuus vuokrasopimuksesta, mutta eihän sitä tajua - ei, vaikka Karpoa on tullut tuijotettua TV:stä koko pieni elämä. Sitä

vaan silmät kiiluen ajattelee ylimääräistä vuotta, jonka saa asua TKY:n menneisyyttä tiheissä kiinteistöissä. Muuathan joutuvat tyytymään tky. teekkarikylän laimeisiin vihjauksiin ulos asti kantautuvasta bilehengestä, leppoisasta parvekkeella grillailusta, pannuhuoneissa kukoistavasta eläinrakkaudesta ja maanpuolustustaitoja kehittävästä lenkkipolkujen jokapäiväisestä **miinoituksesta**.

2. Samudaya

Oma vikahan se on tietysti, ettei tajua termin "asunnoton" tarkoittavan arkkitehtonisen rakennelman puuttumista itsensä ja omaisuutensa ympäriltä. Termi kirkastuu mieleen vasta sitten, kun tajuaa, että kaikki romu, joka yleensä on ripoteltu iloisesti pitkin solutilan lattiaita, tulisi mahdollistaa muuttolaatikoihin.

Mihin ihmeen muuttolaatikoihin? Mahtuuko niihin täysiverinen, kova-

levystä valmistettu, yli 30 kiloa painava kirjoituspöydän kansi? Vai pitääkö se sahata sympaattisen pieneksi hakeeksi, jota on kiva kanniskella pienemmissä erissä? Nähtävästi ei, sillä muuttoliike Niemi hoitaa - paitsi että kaikki suurempi roina tulisi suojata omakätisesti jollain mystisellä tavalla. Ts. mainitsemani pöydänkansi (< 3 m²) pitäisi siis jotenkin ympäröidä esim. pahvilla. Eihän siinä mitään, pahvia saa kaupasta, jos ei banaanin tuoksua kavahda. Ongelma onkin siinä, että pitäisi varmistaa, että se pahvi

myös pysyisi paikallaan. Onnistuisiko se vaikkapa 450 metrin rullalla pakkauskelmua... En suostu edes ajattelemaan, mitä sohville pitäisi tehdä tai miltä ne näyttävät käsittelyni jälkeen. Lienee turha toivoa, että maallinen omaisuus olisi esittelykelpoista tämän ruljanssin jälkeen.

Henkinen omaisuus tulisi varmaan myös suojata. Se vaatisi käytännössä jotain muuta kuin siltaa tai roska-pöntönkantta pään päällä. Pitäisi siis

hommata jostain asunto ja maksaa tuplavuokraa, kun muuttoaika on määriteltä alkavan kivasti heinäkuun puolesta välistä. Kuulemma koko heinäkuun vuokran saisi takaisin, jos a) onnistuisi itse hankkimaan säilytystilaa jostain ja b) onnistuisi roudaamaan omat kamansa sinne. Vuokra pitäisi silti maksaa. "Rahat palautetaan sitten 'joskus' ja tämä vaikuttaa opintotukeen 'jotenkin'." "Kiva hei!", kiteytti tilanteen eräs kiltalainen.

3. Nirodha

Mielessä pyörivät kieltämättä ajatukset siirtymisestä askeettisempaan elämäntapaan - olisivat muutot huomattavasti helpompia. Pakkaisi vaan tavaransa ja lähtisi. Eipä silti, nytkin konsepti on varsin yksinkertainen: 18.7. kämppä on kisakylän käytössä. Piste. Seuraavan kuukauden ajan tavarasi ovat jossain lukitussa varastohallissa paikassa X - etkä pysty kuin haaveilemaan oman sängyn pehmey-

destä ellet ole sitä omakätisesti raa-
haamalla varmistanut.

Kuukauden verran solutilan siisteydestä ja sisustuselementtien (kuten rautapallot) sijoittamisesta vastaavat, vuoden 1994 kokemuksista päätellen, bulgarialaiset kuulantyöntäjänaiset, joille toivon toki urheilullista menestystä sopivassa suhteessa.

4. Marga

Tässä vaiheessa on turha surra - ehkä kaikki sujuu loppujen lopuksi hyvin. Omaa näkemystä asian tilasta voi päättäväisesti koettaa muuttaa ajatteleamalla sitä nesteen määrää, joka täytyy tuhota muuton vuoksi. Sitä paitsi ainahan asuinsijan voi puhua itselleen kaverin nurkista, tai sitten

ryhtyä toimintaan ja paeta kisakylän alta eri puolille maailmaa. Siinä ongelmana olisi tietysti henkilökohtaisen toimeentulon romahtaminen, mutta pienellä ponnistelulla hommasta voisi tulla kivaa. Taidanpa itsekkin vain pakata repun täyteen, tarkkailla tuulten suuntaa ja keskittyä johonkin muuhun kuin valittamiseen. ■

TEKSTI

PYRKY JA SEN SEURAUKSE

Kesä toi mukanaan jälleen kerran infon pääsykokeet. Olennaisena osana rumba kuuluu myös ennakoivaa suhdetoimintaa, joka ilmenee ehdokkaiden valokuvaamisena sekä pintapuolisena haastatteluna. Itsensä artikkelin kuvista tunnistavat sisään päässeet – onneksi olkoon vaan – voivat käydä lunastamassa vastaavalta päätoimittajalta pienen yllätyspalkinnon.

Sen lisäksi että hakijat muuttuvat vuosi vuodelta nuoremmiksi, myös heihin kohdistuva tietotulva on saanut uusia mittasuhteita. Kaikki haastattelemamme hakijat ovat kovin kiinnostuneita poikkiteieteellisyydestä, teknisestä lähestymis-

TI Juho Seppänen **KUVAT** Meeri Mäkräinen

YRYYS

tavasta vähemmän. Juuri kukaan ei tosin osannut kertoa edes mitä luulee opiskelun olevan tai millaisiin tehtäviin valmistumisen jälkeen sijoitutaan.

Itse pääsykokeista saatiin hieman varmempia mielipiteitä. Eräs kolmatta kertaa kokeissa käynyt ehdokas oli jo huomaavinaan kokeessa tiettyä samankaltaisuutta, ja suunnittelikin ensi kertaa varten uudenlaista valmistautumisstrategiaa. Muuten koe herätti tunteita laidasta laitaan. Sitä kuvailtiin ihanaksi, tyhmäksi, erikoiseksi, kauniiksi, yllättäväksi, helpoksi ja lihavaksi. Kommenttien ja pisteiden välinen korrelaatio olisi mielenkiintoinen tutkimuskohde. ■

Roadtrip

-päiväkirja

TEKSTI Niina Varonen **KUVAT** Juhani Mykkänen

30.6.2005 klo 23.25

7-tie MK!

Mikko ja Annu olivat lähes lottovoittajia saadessaan ajaa etapin Esbo-Kotkis. Voittivat LÄHES mäyrän mieheen/naiseen samaiselle automatkalle.

VASTENMIELISELLÄ Mikolla oli vaikeuksia LYYRISEN auton käynnistämisessä, koska KOKKAREISET avaimet olivat jääneet SVENGAAVAAN oveen kiinni. IHANAINEN Annu puolestaan innostui motarilla ja ohitti toisen KUUMOTTAVAN kulkuvälineemme, josta INTENSIIVISET Niina ja Ilona näyttivät PANTAVIA keskisormiaan ohiajavalle EPÄMUODOSTUNEELLE autolle.

Yleisesti matka eteni SIEMEN-NESTEPITOISEN hitaasti: ensimmäinen GENEERINEN etappi Tapiolan VARMALLA Essolla venyi ja kaiken lisäksi HÄILYVÄ Juhani

unohti tankkauksen. ESTOTON oluen juonti aiheutti myös HELMEILEVÄN Juhani SYNTEETTISELLE Nissanille janon, joten SEESTEINEN seisokki yllätti kaikki SYKKIVÄT ponit Kuninkaantien Essolla. Sieltä matka jatkui pikkuhiljaa KARVAISEEN Kotkaan.

31.5.2005 klo 15.43

Koo niin kuin Kouvola

Keine kaipaus kauniille Kotkacitylle, kun kaaramme kaarsivat kesäiseen Kouvolaan.

"Kaupunki, jossa ei enää vieraila edes virtsalla."

- Juhani Mykkänen Mikkelistä

Hamina houkutti, mutta ei kuitenkaan tarpeeksi, joten oms-

tart Kotka ja auto ympäri väärästä tievalinnasta johtuen. Sen sijaan Alapää herätti huomiomme ja Inkeröisen tienoolla poikkesimme valtavirran pääväylältä ottamalla tiukan vasemman. Alapään vierailusta jäi käytännössä käteen vain pitkä ja suora kiihdytyskaista, mutta reissu ei suinkaan ollut

turha, sillä aivan kuintyhjästä eteemme ilmestyi TEINIKALLIO. Hienosti päällystetyn kyläraitin varrelta löytyi lopulta Teininkallion koulu, jossa pidimme teiniangstipitstopin. Olutta ja tupakkaa rehtorin valvovien silmien alla, eikä edes jälki-istuntoa saatu.

1.6.2005 klo 21.25

Musta keskiviikko @ St. Michel

Kesäkuu 2005 ei valjennut poneille kovinkaan aurinkoisena. Tiistai-illan baariexcu Mikkelin keskustan Rolle- rissa sujui lystikkäissä merkeissä ja halpaa olutta ihmetellen. Sopuisan yhteiselon varmistaaksemme olimme sopineet baarin ulkopuolella sota- suunnitelman korkeakouluvi- haajia vastaan: ponilauman si- jasta Rollerissa bilistivät Par- kanon K-Rau- dan työntekijät eli Henriikka, Maikki, Maria (Löfgren), Tee- mu, Jari, Hannu, Rape ja Leif. Tyt- töjen vessassa saksan kielestä

avautunut Emilia taisi olla ainoa, joka lopulta tapasi parkanolaisia.

Kello oli sellaiset puoli yksi, kun työ- porukka päätti jättää Mikkelin kuu- mimman nightclubin ja siirtyä jäätä- vään ja sateiseen ulkoilmaan. Kalevan keski-ikätänsseja harkittiin, mutta kui- tenkin abortoitiin. Alkoi matka helvet- tiin (tai no mutta kuitenkin).

Mukaan tarttui melkein poliisiaseman kylkeen pultattu Mikonkatu -kyltti, mutta onneksi actionryhmä tajusi vii- me hetkellä vaihtaa korttelia. Matka- muisto kainalossa kävelimme hidas- tetuin askelein Naisvuorta ylöspäin. Yhtäkkiä ilman täytti jo legendaksi muodostunut huuto: "Ettekste ****u tajuu, et meidän Nissan on poissa?" Naisvuoren huippua korosti vain yk- sinäinen Volvo.

Poliisisetää, itkua, kiroilua, "tää ei oo todellista", isoja puhelinlaskuja, nih- keää Kulumus -hotellin (Cumulus) virkailijaa yms. riitti seuraavaksi tun- ▶

niksi.

Kiitos Juhon, Mediakumin ja vero-
vähennysten päädyimme lopulta
viettämään reissumme ylläisimmän
yön kaupungin hienoimmassa ma-
joitusliikkeessä. Sekavien tunteiden
vallassa, yksi auto ja neljät kamat teil-
lä tietämättömillä, ponit nukkuivat
muutaman tunnin.

Mutta ei mitään niin pahaa ellei mi-
tään niin hyvääkin. Kaiken epätoivon
keskellä, Annun listatessa keskiviikko-
päivänä rikosilmoitukseemme puut-
tuvia levittei-
tään, ilmestyy
paikalle poliisi-
setä ilouutisten
kera: Nissan
on löytynyt ja
takakontti on
täynnä tavaraa.

Tunnelma poliisiaseman kellarissa au-
toa siivotessa oli sanoinkuvaamatto-
man helpottunut ja hilpeä. Matka sai
jatkua poliisisedän teipattua hajotetun
ikkunan muovilla ja jesarilla motarin
kestäväksi. Roadtrippiä ei pysäytä
rosvo eikä toinenkaan!

Kohtaloa uhmattiin tosin pahemmal-
lakin tavalla, sillä Nissan vietiin vielä
uudelleen rikospaikalle ponien tahto-
essa maistaa Naisvuoren vohveleita.
Autoja ei kuitenkaan jätetty hetkeksi-
kään yksin: radiopuhelinten välityk-
sellä kaikista epämääräisistä hiippa-
reista raportoitiin tornin kahvilassa
sadetta pitäville vohvelien ystäville.
Sain.

2.6.2005 klo 23.04

Reunion

Parkano se vasta jännä kaupunki on,
kun sieltä saa hakea ruokapaikkaa
ihan urakalla. Lukuisat kebab-pitseri-
at olivat joutuneet antamaan periksi
etelään suuntautuvan muuttoliikkeen
aiheuttamalle väestökadolle, joten jo-
kaisen Kahvila Cafen ovesa oli lappu
luukulla. Onneksi se aurinko paistaa
risukasaankin ja äkkäsimme Hotelli
Ravintolan. Valitettavasti maksuky-
kyinen kahdeksanhenkinen ponilau-

**Kehuessamme pasta-annosten
hintaluokkaa suositteli hovi-
mestari/hotellivirkailija meille
läheistä kebabravintolaa: "Ruoka
siellä on varmasti enemmän
teidän makuunne..."**

mamme ei ollut
tervetullut vieras
työtyhjään ravin-
tolaan. Kehuessam-
me pasta-annosten
hintaluokkaa suo-
sitteli hovimesta-
ri/hotellivirkailija

meille läheistä kebabravintolaa: "Ruoka
siellä on varmasti enemmän teidän
makuunne..." Näinkö niitä EU-tukia
käytetään?

Nälkäiset ponit poistuivat palvelu-
alttiin työntekijän viitoittamaa tietä
pitkin Parkano Cityn ainoaan kebab-
ravintolaan, joka lopulta löytyi kuin
löytyikin yhdistettynä videovuokraa-
moon. Ruoka oli hyvää, huolimatta sii-
tä, ettei Niinan pankkikorttia meinattu
tunnistaa pankkikortiksi tai siitä, että
vessasta löytynyt kollektiivihiuslakka
osoittautuikin hajuraikasteeksi.

Vatsat täytettyämme vierailimme vie-
lä Euroopan ainoalla liikutettavalla
vesitornilla, josta ainakin marsu sai

elämänsä kicksit. Tämän jälkeen Parka Non pölyt karistettiin lopullisesti jaloista suuntaamalla auton nokka kohti Suomen länsirannikkoa.

Yyterin maailmankuulut hiekkadyynit olivat vastustamaton nähtävyys karavaanikulkueellemme, joten myöhäisestä kello-najasta huolimatta päätimme lähteä katsomaan merta myös tältä leveysasteelta. Hiekkarannalla on aina kivaa puida, pöh-tia ja avautua. Pojista oli myös kivaa rakennella hiekkalinnoja vallihautoi-neen.

Parkkipaikalla meitä odotti yllätys, sillä Nissan oli kohdannut hengenheimo-laisensa: naapurikärrystäkin oli rikotti takaikkuna! Taisimmepa soittaa poliisille jo toistamiseen viikon aikana varastetusta autosta.

Viimeinen ilta Ilonan ylellisyysmök-killä. Fetasalaattia, grillausta, olutta, saunaa, siideriä, ulkokuusia, uintia, auringonlaskua, leipää, puimista, ki-taransoittoa, laulua ja pikku hiljaa nu-kahtavia, viikon matkastaan väsähtä-neitä poneja.

3.6.2005 klo 21.35

Kaikki tiet vievät etelään!

Aamulla siivous ja syöminen sujuivat hyvässä hengessä. Etenkin, kun rois-keleppiä oli enemmän kuin tarpeeksi,

kiitos Mikon isän.

Arvontakenkä ei jakanut enää viimei-siä autoja, vaan autoihin mentiin sen mukaan, kenen kanssa oltiin oltu vä-hiten/ei ollenkaan. Kotimatka kulki Turun kautta, mutta sekini etappi jäi hyvin lyhyeksi, sillä kaiken liikenevän aikamme tahdoimme kuluttaa Kasvi-huoneilmiössä. Siellä syötiin purilai-set ja ostettiin Roadtrip –sormukset sekä otettiin parkkipaikalla yhteisku-va kaikista kymmenestä matkalaisesta (ponit ja kaksi autoa). Loppumatkan Espoo veti meitä puoleensa enemmän kuin magneetti, joten abort roadtrip. Ilmeisesti kaikki hyvä loppuu aika-naan.

Kiitokset kaikille poneille (ja maus-teille) erittäin tapahtumarikkaasta, tuhansia muistoja tuottaneesta ja nau-ramisen myötä vatsalihaksia kasvat-taneesta huippureissusta! Ensi kesän Europa touria odotellessa. ■

P.S Vapise Mikkeli! Episode 1: Ponit Mik- kelissä, Episode 2: Ponien paluu, Episode 3: Ponien kosto

sivu

keskustelu

muokkaa

historia

suojaa

pois

Etusivu

Sisällysluettelo [piilota]

ATHENE ja WIKI

1 Uusi sivu

2 Kurssihakemisto

2.1 AS-kurssit

2.2 T-kurssit

2.3 TU-kurssit

2.4 Muut kurssit

3 Kiltatoiminta

4 Sanaa

5 Ohje

6 Lahjo

valikko

■ Etusivu

■ Kahvihuone

■ Ajan**TEKSTI** Antti Lustila

■ Tuoreet muutokset

■ Satunnainen sivu

■ Ohje

■ Lahjo

etsi

Juuri ennen lukuvuoden alkua killan kotisivuille avattiin uusi osio, Athenen wiki. Mikä se oikeastaan on, mitä se sisältää, mitä sillä voi tehdä?

Sana wiki tulee alunperin havaijin kielestä ja tarkoittaa nopeaa. Wikissä nopeaa ja helppoa on juuri tiedon muokkaus. Maailman suurin tai ainakin tunnetuin wiki on Wikipedia, jättimäinen monikielinen sanakirja. Periaatteessa kenellä tahansa on muutamalla hiiren klikkauksella mahdollisuus päästää muokkaamaan mitä vain Wikipedian sadoista tuhansista artikkeleista, eli lisäämään tietoa, korjaamaan yksityiskohtia tai täyttämään sivut järjettömällä roskalla. Tässä onkin wikin suurin haaste ja mahdollisuus: täysi vapaus muokata mitä vain. Vaikka häiriköille näin annetaankin vapaat kädet, samalla sivuja myös estetään täyttymästä roskasta, sillä kuka

tahansa voi perua sivulle tehty muutokset, olivat ne sitten mitä tahansa.

Athenen wiki pystytettiin ainakin jossain määrin varjo-opinto-oppaan korvaajaksi. Ja siihenhän wiki sopii hienosti: kaikilla kiltalaisilla on varmasti mielipiteitä ja kokemuksia koulutusohjelman kurseista, ja oppaan kannalta on parempi, jos kurssisivu ei ole vain yhden ihmisen näkemys. Varjo-opinto-oppaasta on killassa puhuttu jo useamman vuoden ajan, mutta ennen wikiä ei kovin pitkälle ole päästy. Edellisessä yrityksessä, oppaassa killan kotisivuilla, oli se ongelma, että opastekstejä ei voinut lisätä silloin, kun siltä tuntui, ja uudet

lisäykset päättyivät näkyviin hyvin hitaasti. Wiki ratkaisee ainakin nämä ongelmat. Ja tuo mukanaan montaa uutta, tietenkin.

Vaikka wikissä kynnys materiaalin lisäämiseen on tehty mahdollisimman

Vaikka wikissä kynnys materiaalin lisäämiseksi on tehty mahdollisimman matalaksi, ei sisältöä synny itsestään.

matalaksi, ei sisältöä synny itsestään. Jonkun on se sinne kirjoitettava, ja vielä alistuttava siihen, että kuka vain voi käydä korjaamassa pilkkuvirheet tai yhdyssanat tai lisäämässä ja poistamassa tekstiä oman mielensä mukaan. Alkuinnostuksen jälkeen wiki ei ole saavuttanut aivan toivottua suosiota. Ehkä syynä on mainostuksen puute, tai se, että wiki-filosofia on ihmisille vieras. Ei voida odottaa, että keskimääräinen athenelainen innostuisi wikistä nykyisellään. Vaaditaan tietty määrä sisältöä, ennen kuin wiki alkaa elää omaa elämäänsä, eikä ainakaan vielä tätä ole saavutettu.

Pariinkin kertaan on silti jo herännyt äänekäs keskustelu siitä, mitä wiki saa sisältää - sekä pienen piirin sanaselitykset että linkit Studio 2 -esseisiin ovat jakaneet mielipiteet. Wikissä vain ei ole ketään yksittäistä henkilöä, joka voi päättää, mikä on oikeaa sisältöä.

Mitä Athenen wiki voisi sisältää?

Tätä kirjoitettaessa wikissä on tusinan verran kurssikuvauksia ja kiltasanas-to. Se voisi sisältää paljon muutakin, esimerkiksi killan historiikin keräämiseen wiki sopisi hyvin. Työ on jo pantu alulle, parista tapahtumasta on alustavat kuvaukset. Ennen pitkää wikiä voidaan päästä käyttämään ryhmätöiden apuna, mutta kaikkia kiltalaisia kiinnostavia käyttötapoja voi vielä keksiä. (Sinullakin on varmaan ideoita, tässä on niille tilaa:

_____ ja _____.
Täytä tyhjät kohdat ja tule keskustele-

maan niistä wikiin!)

Athenen wiki - kiltalaisten kollektiivinen muisti vai muutaman aktiivisen leikkikenttä? ■

Athenen wikiin voi tutustua osoitteessa
<http://wiki.athene.fi>

Infolaisten suosituimmat työpaikat

Kukka listasi infolaisten suosikkityöllistäjät sen perusteella, kuinka monta meikäläistä missäkin lafassa työskentelee. Työpaikat esitellään käänteisessä järjestyksessä.

TEKSTIT Arttu Arstila, Janne Käki, Mikko Piironen, Tuomas Kähärä

5. Tieteen tietotekniikan keskus CSC

Keilaniemi, Espoo
Työntekijöitä: 140

Toimiala: Superlaskentapalvelut ja tieteen asiantuntijapalvelut korkeakouluille ja tutkimuslaitoksille. Opetusministeriön omistama voittoa tavoittelematon yritys

Infolaiset: Janne Käki, Otto Miettinen, Matti Parviainen, Antti Virolainen
Työtehtäviä: Ohjelmoija (Javalla tai Perlillä), mikrotukihenkilö

Työllistymisessä auttaa: Kokemus ohjelmoinnista ja tietotekniikasta, laaja-alainen kiinnostus ja halu oppia uutta

- + Eksoottinen työpaikka infolaiselle
- + Todellista poikkitieteellisyyttä
- + Rento ilmapiiri
- + Suomen nopeimmat tietokoneet

4. Synocus

Bulevardi, Helsinki
Työntekijöitä: 30

Toimiala:
Liikkeenjohdon & IT-konsultointi

Infolaiset: Diplomityöntekijä Aapo Kuulasmaa 2001–
Kesäharjoittelijat 2005 Arttu Arstila, Mikko Jouhtio, Juha Paananen

- + Virvoitusjuomaetu
- + Keskeinen sijainti
- + Akateemisuus
- + Opiskelijoiden rekrytointi
- + Suurin osa työntekijöistä tuta-DI:tä

"Think Big, Act Small, Move Fast"

synocus

3. Accenture

Työntekijöitä: yli 100 000 (Suomessa 750)

Toimiala: Liikkeenjohdon konsultointin, tietotekniikan ja ulkoistamisen palveluyritys

Infolaiset: DI Marja Hyvärilä, DI Emilia Koivisto, DI Marjut Kytösalmi, DI Laura Lignell

- + Diplomityöpaikkoja tarjolla
- + Uudet konsultit mm. kahden viikon koulutukseen USA:aan
- + Tuettua vapaa-ajantoimintaa

"High performance. Delivered."

>
accenture

2. SimLab - Enterprise Simulation Laboratory

Innopoli 2, Espoo
Työntekijöitä: 20

Toimiala: Liiketoimintaprosessien ja -verkostojen tutkimus ja kehittäminen. TKK:n Tietotekniikan osaston alainen poikkitieteellinen tutkimusyksikkö

Infolaiset: Päivi Iivonen, Mirja Lemmetty, Elli Pyykkö, Pinja Rantanen, Juho Seppänen, Dan Soback, Rita Södergård

Työtehtäviä: Tutkimustyötä simulointiprojekteissa sekä kurssien assistenttitehtäviä

Työllistymisessä auttaa: Menestymisen liiketoimintaverkostojen peruskursseilla, hyvät sosiaaliset taidot

- + Uskottavaa kokemusta uraa ajatellen
- + Esiintymiskokemus karttuu simulointeja vetäessä
- + Poikkitieteellisiä tiimejä (mm. viestintää, lakia, sairaanhoitoa ja tanssitaidetta opiskelleita)
- + Espressokeitin

Vaan mikä mahtaa olla ykkönen? Se selviää kääntämällä sivua...

1. Informaatioverkostojen studio 1

Tietojenkäsittelyopin laboratorio, TKK
Assistentteja: 9

Infolaiset Studio 1 -assistentit kautta aikojen: Arttu Arstila, Henrik Blåfield, Harri Dahlgren, Hannes Heikinheimo, Jouni Jaakkola, Ilkka Järstä, Jakub Järvenpää, Janne Käki, Kimmo Lahdenkangas, Anni Laukkanen, Samuli Leivonniemi, Antti Lustila, Vesa Luusua, Henrik Mannerström, Ilona Mäkinen, Meeri Mäkäräinen, Meeri Nieminen, Juho Ojala, Pirkka Paronen, Teemu Partanen, Hanna Risteli, Pekka Ryyänen, Juho Seppänen, Saara Sulanto, Otto Söderlund, Jasse Tiainen, Hanna Timonen, Antti Ukkonen, Lauri Vanhala, Antti Virolainen, Juha Virtanen, Suvi Vuorinen

Työtehtäviä: Tuntiassareilla OLO-sessioiden tutorointi, neuvonta ohjelmointitehtävissä sekä kurssin suoritusten arvostelu, pääassarilla lisäksi tehtävien laadinta, kurssin aikataulun ja järjestelyjen suunnittelu, tiedotus ja demoluentojen pitäminen

Työllistymisessä auttaa: Hyvä arvossana Studio 1:stä, aikaisempi opetus- ja ohjelmointikokemus

- + Phuksit on niin ihkuja
- + Mukava tapa tutustua uusiin info-laisiin
- + Erinomaista opetuskokemusta ja Java-skillsien syventämistä
- + Sopii hyvin opiskelun oheen, työpaikka ei ole kaukana

Jokeri: K-Rauta

Merituuli, Espoo

Infolaiset:

Tuomas Kähärä, Mikko Piironen

Työtehtävät:

Tuomas on noutopihalla varastotyöntekijänä. Työnkuvaan kuuluu trukilla ajamista, tavaroiden siirtelyä trukilla, tavaralähetysten purkamista trukilla, kuorma-autojen lastaamista trukilla sekä sekalaista trukkeilua. Mikko on sisällä rakennustarvikemyyjänä.

- + Merituulen K-raudalla on käytössä kaksi dieseltrukkia, kolme sähkötrukkia sekä viisi pumppukärryä
- + Merituulen K-rauta on Suomen johtava Kekkilän puutarhamullan myyjä
- + Yli 50 % K-rauta Merituulen työntekijöistä on naisia
- + Rautakauppiaat saavat hyvin tsiksejä

"Tänään on heinäkuun 14. päivä. Jos laskee kesän alkavan kesäkuun alusta ja päättyvän elokuun loppuun, ollaan melkein tarkalleen puolivälissä. Enkä ole tehnyt päivääkään mitään hyödyllistä, siis opiskellut tai työskennellyt."

Kesän

TEKSTI JA KUVA Antti Lustila

Toki tarkoitus oli tehdä kumppaakin, mutta kuinkas kävikään. Olin nimittäin lähdössä työharjoitteluun Ateenaan Kreikan kieliteknologiainstituuttiin. Ai mitä tekemään? Mitä väliä sillä on? En minä tiedä. Koodaamaan.

Sain harjoittelupaikan IAESTEn kautta, vaikka hakuaikana en ollutkaan aivan varma, että haluan lähteä minnekään. Lopulta palautin hakupaperit viimeisenä mahdollisena päivänä noin puoli tuntia ennen toimiston sulkemisaikaa. IAESTEn paras puoli oli varmasti valintaprosessin nopeus. Viikon päästä, ystävänpäivän tienoilla, tiesin jo, että olin saanut paikan Kreikasta ja lähdön varmistuminen oli työnantajan muodollista hyväksyntää vaille. Minulla oli enää muutama lomake täytettävänä ja paperi lähetettävänä. Aikataulu

oli suhteellisen tiukka, paperit olivat postissa vaihtojärjestön Suomen toimistoon maaliskuun alussa, ja odotin, että lopullinen varmistus tulisi samalla tahdilla. Uuteen maahan ja kulttuuriin tutustuminen työnteon ohella tuntui todella jännittävältä kesäsuunitelmalta. Kreikan kielestä kiinnostuin niin paljon, että hankin oppikirjan ja opiskelin alkeita itsekseni.

Paikkatarjouksessa oli työtä luvattu 2-3 kuukaudeksi, päättymisen takaraja heinäkuun lopussa. Ilmoitin voivani aloittaa toukokuun puolivälissä ja jatkaa loppuun asti. Parin viikon kuluttua jännitin jo päivittäin postin tuloa, josko saisin varmuuden. En saanut, huhtikuun alussa sain sitä vastoin kuulla, että paperit ovat jostain syystä lähteneet eteenpäin työnantajalle vasta äskettäin, eli ne olivat maanneet

puolikas

monta viikkoa toimistossa Suomessa. Olin tavallaan huojentunut, viivästys ei ainakaan johtunut työnantajasta, ja odotin vielä luottavaisena.

Kun aikomaani lähtöpäivään oli huh-tikuun puolivälissä enää kuukausi, aloin vähän huolestua. Kuinkahan pienellä varoitusajalla olisi oikein lähdeittävä? Vuotta aiemmin en tosin kuukausi etukäteen vielä edes tiennyt, että lähtisin Portugaliin vapaaehtopis-töihin, joten nyt tilanne oli jopa vähän parempi.

Vappuunkaan mennessä ei mitään kuulunut. Yli kaksi kuukautta kestänyt epävarmuus alkoi käydä turhan rankaksi. Yhteydenotot vaihto-orga-nisaation Suomen toimistoon eivät vieneet asiaa eteenpäin. Toivo alkoi hiipua. Hain vihdoon kesätyötä Suo-

mestakin, mutten ainuttakaan paikkaa saanut, eikä ihmekään, kun työhaas-tattelussa lyhyen tähtäimen tavoitteet-ni olivat jossain ihan muualla.

Reilu viikko vapun jälkeen usko lop-pui. Aikomani lähtöpäivä oli jo käsillä - mutta voisinhan aloittaa vielä kesä-kuun alussakin. Kauaan en uskonut siihenkään, ja lopullisesti hylkäsin lähtöhaaveet, kun sain kuulla, että voi-sin kesän aikana suorittaa pääaineen projektikurssin lähes täysipäiväisenä ryhmätyönä. Innostuin todella - kurs-sin jälkeenhän olisin melkein dippaa vaille valmis, eikä minun edes tarvisi poistua Otaniemestä. Huolenaiheena oli tosin se, löytyykö minun lisäkseni vähintään kaksi henkilöä, joilla on ke-sällä aikaa tehdä kurssia ainakin pa-rikymmentä tuntia viikossa. Ratkaisu siirtyi parin viikon päähän, kesäkuun ►

alkupäiviin kurssin aloituspalaveriin. Vähän sitä ennen sain sähköpostia Kreikasta. Työpaikassa olivat huomanneet olevansa liian kiireisiä, että voisivat ottaa ylimääräistä harjoittelijaa. Ihan loogista, mutta asiasta olisi voinut ilmoittaa kyseiselle harjoittelijalle heti, kun johtopäätökseen oli tultu, ei pari viikkoa sen jälkeen, kun oli jo aivan liian myöhäistä. Nyt tietysti herää kysymys, miksi en ottanut suoraan yhteyttä työnantajaan. Koska se oli kiellettyä. Ja koska uskoin, ettei tarvitsisi, kunnes en uskonut enää.

Kesäkurssin aloituspalaveri nosti odotuksia. Projektiin vaikutti olevan tulossa minun lisäksi kaksi muuta, joilla olisi varaa panostaa rittävästi aikaa. Sovittiin, että seuraavalla viikolla tavataan ja päätetään aikataulut ja tavoitteet tarkemmin. Jokaiselle annettiin lisäksi projektiin liittyvä tehtävä, jonka tulokset esitettäisiin seuraavalla kerralla. Noin vuorokautta ennen toista tapaamista sain sähköpostin, jonka mukaan yksi tulijoista päätti sittenkin, tehdä enemmän töitä kesällä - se projektista. Onneksi en vielä ollut tehnyt tehtävääni kunnolla.

Ensimmäinen tunne oli valtava helpotus. Neljä kuukautta olin ollut epä tietoinen tulevasta kesästäni, en enää. Tällä kertaa tieto, vaikei mieluinen ollutkaan, vähensi tuskaa, poisti kokonaan. (Saman päivän iltana voitimme rokkivisan finaalin.)

Jotain täytettä kesälle oli keksittävä toimeettomuuden jälkeen, ja pian tärkeimmät muuttujat olivat selvillä: lähdén Espanjaan kolmeksi viikoksi, yksin, heinäkuun alussa.

Ja nyt olen ollut täällä kohta kymmenen päivää. Mitä olen tehnyt? Tanssinut baarien sulkemisaikaan asti Madridissa. Katsellut vedet silmissä liikuttuneena härkätaistelua, Picasson Guernicaa ja Otaniemeä lentokoneen ikkunasta. Harhaillut nestehukan partaalla Toledossa. Polttanut nenäni. Törmännyt tuttuihin Bilbaon Guggenheim-museon atsteekkinäyttelyssä ihmishuhtaltarin vieressä. Juossut härkää karkuun kadulla (tai härkäsarvista ihmistä, Pamplonan härkäjuoksu

”Yhteydenotot vaihto-organisaation Suomen toimistoon eivät vieneet asiaa eteenpäin. Toivo alkoi hiipua.”

on turhan aikaisin aamulla). Tavannut hosteilleissa ihmisiä, joiden kanssa vartissa ollaan kuin vanhat kaverit, pait-

si ettei nähdä enää koskaan. Istunut tuntikaupalla puiston varjossa lukien opaskirjasta kaikista niistä paikoista, joissa en tule käymään. Kirjoittanut tämän tekstin hostellin suihkuhuoneessa (koska se oli lähin valaistu paikka) neljän jälkeen aamuyöllä. Kirjoittanut päiväkirjaa. Hikoillut paljon. Tuhlannut rahaa vähän. Kävellyt jalkani rakoille. Muistellut, kuinka naureskelin, että lähdén maailmalle etsimään itseäni.

Ja vielä on melkein kaksi viikkoa jäljellä. Hukkaankohan itseni taas, kun olen palannut? ■

Japanilainen ristikko

Japanilaisiin ristikoihin on perehdytty mm. studio 1 -kurssilla. Mutta oletko koskaan ratkaissut sellaista paperilla? Nyt sinulla on siihen mahdollisuus! Tarjoituksena on siis selvittää, mikä kuvio ruudukkoon muodostuu.

Vertical clues (right side):

- 3
- 3 1
- 5 1
- 10
- 7 2
- 1 10
- 1 2 2 1
- 1 1 2 1 1
- 1 1 2 1 1
- 2 1
- 3 2 4 3
- 2 1 2
- 3 5 3
- 4 1 1 4
- 6 6
- 6 6
- 19
- 3 9 3
- 1 4 1
- 3 1 2
- 5 1 1 5
- 8 8
- 9 9
- 9 9

Horizontal clues (bottom side):

- 2 4 7 8 1 4 2 9 6 5 6 1 1 1 2 3 7 8 7 4 2
- 3 3 4 6 1 1 2 1 1 1 4 3 1 4 1 6 4 3 3
- 5 3 5 4 3 3 1 2 2 2 1 3 5
- 6 5 3 1 4 1 1 1 5 6
- 1 1 1 4
- 3 2 2
- 1 3 4

PUUHANURKKA

Astraalitasolle päästyään kiltamme hippi kadotti todellisuuksien ääri-
viivat. Auta vanhaa kunnon pitkä-
tukkaa selvittämään, minkä kasvin
vaikutuksesta näin pääsi käymään. ►

ATK-keskuksen tukihenkilön
näppäimistön kirjaimet ovat
hankautuneet pois hänen pelat-
tuaan koko kesän Nethackia hi-
kisillä sormillaan. Auta onneton-
ta kilta-aktiivia merkitsemään
näppäimet uudestaan. ▼

